

det for at tjene som Arbejdere paa Dæksfartøjer, der ere købte af Storkapitalister. Men nu synes det, som om denne Vej bliver vanskeligere og vanskeligere. I den sidste Tid er Erhvervelsen af Dæksfartøjer hovedsagelig sket af større Købmænd, der raade over den fornødne Kapital. Det vilde dog sikkert have sin store Betydning at bevare Andelstanken og Andelsfiskeribrugtet der oppe frem for at komme ind paa Stordrift, hvorved Færingerne vilde blive Tjenere i Stedet for selvstændige Fiskere for egen Regning.

Konkurrencen fra andre Nationer, særlig Engleskmænd og Nordmænd, stiger Aar for Aar, idet disse Konkurrenter udruste Motorbaade og Dampfartøjer. Derfor bliver det en Nødvendighed for den færøiske Fiskerbefolkning at følge med i denne Bevægelse, og det kan den ikke gøre, uden at der gives Adgang til billig Kapital, og den have de ikke der oppe paa Stedet. Det er bekendt, hvorledes det engelske Trawlfiskeri ved Færøerne drives i stor Maalestok og mange Gange til stor Gene for Færingerne. For at kunne konkurrere med dette maa man gaa den samme Vej, som Nordmændene have gjort ved de Smaadampere, de i den sidste Tid have udrustet i Aalesund, og hvormed de fiske oppe omkring Færøerne, særlig efter at Nordmændene have undersøgt Nordhavet ved Hjælp af deres Fiskeriundersøgelsesskib „Michael Sars“, og efter at Dr. Hjort har kortlagt den saakaldte Færø-Egge, der ligger nogle Mil fra Færøerne, og fundet meget betydelige Fiskebanker, som særlig ere rige paa Hellefisk. Der ligge de engelske Fiskere og de norske Aalesundsampere og fange Fisk, men Færingerne kunne vanskelig komme derud og vanskelig komme hjem igen paa Grund af den lange Afstand og den store Risiko, der er forbundet dermed. Vare de saaledes stillede, at de kunde anvende Motorer i de aabne Baade eller i Halvdæksbaadene, kunde de hurtigt køre ud og hjem igen og kunde nøjes med meget mindre Mandskab paa hvert Fartøj, og Risikoen for Tab af Menneskeliv vilde formindskes betydeligt. Derved at der blev Mandskab ledigt i de enkelte Baade, vilde Fiskeriet atter kunne udvides i betydelig Grad.

Der er altsaa nok at tage fat paa for Færingerne, hvis de kunde faa Kapital, og Færingerne se med megen Beklagelse paa, at vi her nede ordne Forholdene saaledes, at Færøerne skulle være

det eneste Amt i Danmark, som holdes ude fra Adgangen til disse billige Fiskerilaan. Jeg vil gerne have dette Ord understreget: det eneste Amt i Danmark, thi Færøerne ere et Amt i Danmark, og det er det Amt i Danmark, hvor der uden al Sammenligning findes de fleste Fiskere og det største og mest udviklede Fiskeri. Naar vi lovgive om billige Laan til Fiskere, synes Færingerne derfor — med Rette forekommer det mig —, at det er løjerligt, at de skulle forbigaa.

Færingerne have saa tænkt sig, at der kunde være Hensyn, der umuliggjorde at give dem billige Fiskerilaan, og de have tænkt, at Ministeren har set hen til, hvor vanskeligt det vilde være at kontrollere Færingerne her nede fra. Der turde jeg dog maaske henvise til den Fiskeriinspektion, vi have i Gang i Farvandet omkring Færøerne, og som føres her nede fra ved et mindre, hurtigt sejrende Krigsfartøj paa en meget dygtig og energisk Maade. Jeg mener, at alt det Tilsyn, der fordres efter Loven, maa kunne udøves af dette Fartøj. Selvfølgelig kunde det ogsaa foretages af de lokale Myndigheder, men det forekommer mig dog, at Fiskeriinspektionen vilde være nærmest dertil. Saaledes som Lovforslaget foreligger, kunde det anvendes paa Færøerne uden nogen som helst Forandring, blot § 8 falder bort, thi den Definition, som findes i Lovforslagets § 1 af, hvad der forstaas ved en Fisker, kan lige saa godt anvendes paa Fiskerne i Færøernes Amt som paa noget som helst af de andre danske Amter.

Meningen med denne lille Henvendelse, som jeg altsaa gør paa min fraværende Kollegas Vegne, er da den, om vi ikke skulde kunne være saa heldige at se dette Lovforslag gaa ud som Lovforslag her fra uden denne § 8, saa at Loven gjaldt paa Færøerne i lige saa fuldt Maal som i noget af de andre danske Amter.

Ingvard Jensen: Af de foregaaende Talere er der fremsat mange meget anerkendende Udtalelser til den højtærede Landbrugsminister om det foreliggende Lovforslag. Jeg slutter mig til de Udtalelser, som ere de mest udsøgte og mest anerkendende af dem alle, og jeg vil kun udtale det Haab, at det ikke maa gøre et Skaar i Glæden hos den højtærede Landbrugsminister, at det kun er en Lap paa det kapitalistiske Samfund, som for længe siden er opfundet af det Firma her